

Predragi, naj Jezus varuje moje hčere in sinove!

Vstopili smo v postni čas, v pripravo na veliki teden, ki nas spominja na štirideset dni, ki jih je Jezus prebil v puščavi. S postom in s tem, ko je skušan, nam Gospod pokaže, da Bog edini zadostuje. V tem času nam post, miloščina in molitev pomagajo, da znova prodremo v to resničnost.

S pomočjo posta se poskušamo poistovetiti s Kristusom na poti uboštv: post »kot izkustvo pomanjkanja, vodi tiste, ki ga živijo v preprostosti srca, k ponovnemu odkritju božjega daru in k razumevanju resničnosti naše ustvarjenosti po njegovi podobi in podobnosti, ki v Njem dobi svojo izpolnitev« (Frančišek, *Poslanica za post 2021*).

Kot vemo, lepota kreposti uboštv ni prvenstveno v odpovedi ustvarjenim dobrinam, temveč v odpovedi neredu, ki ga človek izkuša, kadar te dobrine niso vključene v božje obzorje. Uboštvo razglša in spominja na izvorno dobrost stvarstva in materialnih stvari, s tem ko potrjuje nenavezanost nanje kot »dokaz za to, da se srce ne zadovolji z ustvarjenimi rečmi, temveč hrepeni po Stvarniku« (*Pogovori*, št. 110).

Ta postni čas je lahko primeren trenutek za to, da se ponovno navdušimo za ta izziv: izprašajmo svoje srce, da bi odkrili, v kolikšni meri gmotne stvari, ki jih imamo na razpolago, prispevajo k izvrševanju poslanstva, ki nam ga je zaupal Bog. Potem se bomo lažje ločili od tistih, za katere to ne velja, in bomo po poti hodili z lahkoto kakor Gospod, ki ni imel, »kamor bi glavo naslonil« (Lk 9,58). S pomočjo uboštv se bomo naučili ceniti stvari tega sveta v tolikšni meri, kolikor v njih prepoznamo vrednost na poti zedinjenja z Njim in služenja drugim, in znali se bomo z veseljem odreči tistim, ki danes in zdaj niso del te poti.

Z vso ljubeznijo vas blagoslavlja

vaš oče

Rim, 20. februar 2021